

วันอาทิตย์แพร่ธรรมสากล

วันอาทิตย์ที่ 18 ตุลาคม 2563/2020

“ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด”

“Here am I, send me”

(อสย. 6:8)

ท่านสามารถร่วมงานประกาศข่าวดีได้

ด้วยการภาวนาเพื่องานธรรมทูต สนับสนุนกระแสเรียก และช่วยเหลือทางด้านวัตถุปัจจัย

สมณองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรมในประเทศไทย

122/11 ซอยนนทรี 14 ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร 0-2681-3900 แฟกซ์ 0-2681-5369 ถึง 70

วันอาทิตย์แพรธรรมสากล

วันอาทิตย์ที่ 18 ตุลาคม 2563/2020

“ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด”

“Here am I, send me”

(อิสย. 6: 8)

ท่านสามารถร่วมงานประกาศข่าวดีได้

ด้วยการภาวนาเพื่องานธรรมทูต สนับสนุนกระแสเรียก และช่วยเหลือทางด้านวัตถุปัจจัย

สมณองค์กรสนับสนุนงานแพรธรรมในประเทศไทย

122/11 ซอยนนทรี 14 ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร 0-2681-3900 แฟกซ์ 0-2681-5369 ถึง 70

พี่น้องสงฆ์ที่เคารพรักในพระคริสต์เจ้า

“ขอเชิญเราาร่วมใจกันทำให้เดือนตุลาคมนี้ เป็นเดือนแห่งการแพร่ธรรม...แพร่ธรรมที่นี้ และแพร่ธรรมในทุกหนแห่ง”

“ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด” (ออสย.6:8)

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสทรงเลือกข้อความนี้จากหนังสือประกาศกอิสยาห์ และได้ถูกนำเสนอโดยสมณกระทรวงประกาศพระวรสารสู่ปวงชนเพื่อวันแพร่ธรรมสากล 2020 ก่อนที่จะเข้าร่วมในงานแพร่ธรรม ให้เราฟังเสียงและเปิดตัวต่อการเรียกขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงเรียกเรา พระองค์ผู้ทรงเรียกเรา ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียวกันกับผู้ทรงเตรียมประกาศให้เป็นผู้นำสำนัของพระองค์ไปประกาศต่อประชาชน ทุกวันนี้พระองค์ยังทรงเรียกผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปอย่างต่อเนื่อง และเตรียมพวกเขาให้เป็นศิษย์ธรรมทูต เพื่อพวกเขาจะสานต่องานการสร้างพระอาณาจักรสวรรค์บนแผ่นดินนี้ (เทียบ มก. 13:13-15)

พระองค์ทรงทำให้เราอัศจรรย์ใจเมื่อทรงถามว่า “เราจะส่งใครไป?” ใครที่จะอาสาตนและพร้อมที่จะพูดในพระนามของพระองค์เพื่อกล่าวโทษความชั่วร้ายของโลกในยุคนี้ และประกาศข่าวดีเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงความชั่วร้ายเหล่านี้ให้กลับกลายเป็นความดีงาม? พันธกิจการประกาศข่าวดีจะดำเนินอย่างต่อเนื่องในสังคม วัฒนธรรม ของโลกปัจจุบันได้ต่อเมื่อผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปทุกคนตอบรับด้วยความตระหนักว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด”

แม้ว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของไข้หวัดโคโรนา Covid 19 จะส่งผลกระทบไปทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยเราด้วย แต่พันธกิจของการประกาศข่าวดีก็ยังคงผลักดันเราอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่เราจะแสดงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน พร้อมกับพี่น้องคริสตชนทั่วโลกด้วยการสวดภาวนาและสนับสนุนงานแพร่ธรรมในทุกรูปแบบ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษต่อคนที่อ่อนแอ ตกงาน ไร้ที่พึ่ง และผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคภัยนี้

ขอพระแม่มารีย์ดวงดาราแห่งการประกาศพระวรสารช่วยเราแต่ละคนให้ตอบรับ “Fiat” ด้วยความสำนึกถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่จะทำให้ข่าวดีของพระเยซูเจ้าได้รับการประกาศในช่วงเวลาของเรา ขอพระแม่มารีย์เสนอวิงวอนเพื่อเราทุกคน เพื่อเราจะมี “ใจกล้าหาญอันศักดิ์สิทธิ์” ในการค้นหาหนทางใหม่ๆ ที่จะนำพระพรแห่งการไถ่ให้รอดพ้นไปสู่พี่น้องชายหญิงทุกคน

คุณพ่อไตรรงค์ มุลตรี, คณะธรรมทูตไทย

ผู้อำนวยการสมณองค์การสนับสนุนงานแพร่ธรรม ประเทศไทย

ศาสนของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

สำหรับวันแพร่ธรรมสากล 2020

“ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด” (อสย. 6: 8)

พี่น้องชายหญิงที่รัก

พ่อปรารภนาที่จะแสดงความกตัญญูต่อพระเจ้าสำหรับ ความมุ่งมั่นที่พระศาสนจักรทั่วโลกได้ปฏิบัติในเดือนตุลาคมที่ผ่านมาซึ่งเป็นเดือนแห่งการแพร่ธรรมพิเศษ พ่อเชื่อมั่นว่าคำขวัญเมื่อปีที่แล้ว ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านธรรมทูตในหลายชุมชน ตามแนวทางที่ปรากฏอยู่ภายใต้หัวข้อ “รับศีลล้างบาปและส่งออกไป: พระศาสนจักรของพระคริสตเจ้าในการปฏิบัติพันธกิจในโลก”

ในปีใหม่ที่เต็มไปด้วยการเผชิญกับความทุกข์ยากและความท้าทายที่เกิดจากการระบาดของเชื้อไวรัส โควิด-19 การเดินทางธรรมทูตทั้งที่พระศาสนจักรยังคงเดินทางต่อไป ในแสงสว่างแห่งพระวาจาที่พบในเรื่องกระแสเรียกของประกาศอัสยาห์ “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด” (อสย. 6: 8) นี่คือการตอบสนองที่มีความใหม่อยู่เสมอต่อคำถามขององค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “เราจะส่งใคร” (อสย. 6: 8) การเชื่อเชิญจากหัวใจที่เปี่ยมด้วยพระเมตตาของพระเจ้าท้าทายทั้งพระศาสนจักรและมนุษยชาติทั้งมวลท่ามกลางวิกฤตปัจจุบันของโลก “เช่นเดียวกับบรรดาศิษย์ในพระวรสาร เราถูกพาไปสู่กระหน่ำอย่างไม่คาดฝัน เราตระหนักว่าเราอยู่ในเรือลำเดียวกัน เราทุกคนเปราะบางและสับสน แต่ในขณะเดียวกันเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นที่เราทุกคนถูกเรียกร้องให้พายเรือไปด้วยกัน เราแต่ละคนต้องพลบโยนกัน บนเรือลำนี้... เราทุกคน เหมือนกับบรรดาอัครสาวกที่พุดด้วยความกังวลใจเป็นเสียงเดียวกันว่า“พวกเรา กำลังจะตายอยู่แล้ว” (มก.

4:38) ดังนั้น เราตระหนักเช่นกันว่าเราไม่สามารถที่จะคิดถึงแต่ตัวเองได้ แต่เราสามารถทำสิ่งนี้ร่วมกันได้” (การรำพึง ณ ลานมหาวิหารนักบุญเปโตร วันที่ 27 มีนาคม 2020) เราตกใจจริงๆ สับสนและหวาดกลัวอย่างแน่นอน ความเจ็บปวดและความตายทำให้เรามีประสบการณ์ความอ่อนแอแบบมนุษย์ของเรา แต่ในขณะเดียวกันก็เตือนเราให้สำนึกในความปรารถนาลึกๆ สำหรับชีวิตและความเป็นอิสระจากความชั่วร้าย ในบริบทนี้การเรียกไปสู่การแพร่ธรรม เชื่อเชิญให้เราก้าวออกจากตัวเอง เพื่อความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ แสดงให้เห็นในตัวเองว่าเป็นโอกาสสำหรับการแบ่งปัน การรับใช้ และการอธิษฐานภาวนาแทนผู้อื่น พันธกิจที่พระเจ้ามอบให้เราแต่ละคนนำเราออกจากความกลัวและการปิดตนเอง ไปสู่การค้นพบตนเองและฟื้นฟูความสัมพันธ์ขึ้นมาใหม่ เมื่อเรามอบตนเองให้กับผู้อื่น

ในการถวายนูชาบนกางเขน เมื่อพันธกิจของพระเยซูเจ้าสำเร็จสมบูรณ์(เทียบ ยน. 19: 28-30) พระเจ้าทรงเผยแสดงแก่เราว่าความรักของพระองค์นั้นมีต่อเราทุกคนและเพื่อทุกคน (เทียบ ยน. 19: 26-27) พระองค์ทรงขอให้เรามีความเต็มใจที่จะถูกส่งออกไป เพราะพระองค์ทรงเป็นความรัก ความรักที่มีอยู่เสมอ “ในพันธกิจ” ทรงยื่นมือออกไปเสมอเพื่อให้ชีวิต จากความรักของพระองค์ที่มีต่อเรามนุษย์ พระเจ้าพระบิดาทรงส่งพระเยซูเจ้าพระบุตรของพระองค์ลงมา(เทียบ ยน. 3: 16) พระเยซูเจ้าทรงเป็นธรรมทูตของพระบิดา ชีวิตและพันธกิจของพระองค์แสดงให้เห็นถึงความนอบน้อมอย่างสิ้นเชิงต่อพระประสงค์ของพระบิดา (เทียบ ยน. 4: 34; 6: 38; 8: 12-30; ฮบ. 10: 5-10) พระเยซูเจ้าทรงถูกตรึงกางเขนและทรงกลับคืนพระชนมชีพเพื่อเรา พระองค์ทรงดึงดูดเราเข้าร่วมในพันธกิจแห่งความรักของพระองค์ และพร้อมกับพระจิตของพระองค์ผู้ทรงทำให้พระศา

สนจักรมีชีวิตชีวา ทรงทำให้เราเป็นศิษย์ของพระคริสตเจ้า และทรงส่งเราออกไปปฏิบัติพันธกิจของพระองค์ต่อโลกและต่อประชากรโลก

“ในพันธกิจ ‘พระศาสนจักรที่กำลังก้าวออกไป’ ไม่ใช่โครงการ ไม่ใช่ความประสงค์ที่จะทำให้สำเร็จด้วยความเพียรพยายามของอัมพาใจ แต่เป็นพระคริสตเจ้าผู้ทรงทำให้พระศาสนจักรออกจากตนเอง ในพันธกิจแห่งการประกาศข่าวดี ท่านมีการขับเคลื่อนเพราะพระจิตทรงผลักดันท่านและโอบอุ้มท่าน” (ปราศจากพระองค์เราทำอะไรไม่ได้เลย: เป็นธรรมเนียมในโลกปัจจุบัน การสนทนากับ Gianni Valente, Libreria Editrice Vaticana: San Paolo, 2019, 16-17) พระเจ้าทรงรักเราก่อนเสมอ และด้วยความรักนี้พระองค์ทรงเสด็จมาหาเราและเรียกเรา กระแสเรียกส่วนตัวของเรามาจากความจริงที่ว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้าในพระศาสนจักร เป็นครอบครัวของพระองค์ เป็นพี่น้องชายหญิงในความรักที่พระเยซูเจ้าทรงแสดงให้เราเห็น อย่างไรก็ตาม เราทุกคนมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ซึ่งมีรากฐานอยู่ในการเชื่อเชิญของพระเจ้าให้เป็นบุตรของพระองค์ ในศีลล้างบาปและในความเชื่ออย่างอิสระ เราจะกลายเป็นบุตรที่อยู่ในดวงพระทัยของพระเจ้าเสมอ

ชีวิตเป็นของประทานที่ได้รับมาเปล่าๆ จึงเป็นการเชื่อเชิญให้เป็นการมอบตนเองโดยปริยาย ซึ่งเป็นเมล็ดพันธุ์ในผู้ที่ได้รับศีลล้างบาป จะเติบโตขึ้นในฐานะที่เป็นการตอบสนองต่อความรักในการสมรสหรือในการถือโสดเพื่อพระอาณาจักรของพระเจ้า ชีวิตมนุษย์เกิดจากความรักของพระเจ้า เติบโตขึ้นในความรัก และมุ่งไปสู่ความรัก ไม่มีผู้ใดเลยถูกแยกไปจากความรักของพระเจ้า และในการถวายบูชาศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูพระบุตรของพระองค์บนไม้กางเขน พระเจ้าทรงมีชัยต่อบาปและความตาย (เทียบ รม. 8: 31-39) สำหรับพระเจ้า ความชั่ว แม้แต่บาป กลายเป็นความท้าทายที่เราจะต้องตอบสนอง

ด้วยความรัก และเป็นความรักมากยิ่งขึ้นเสมอ (เทียบ มธ. 5: 38-48; ลก. 23: 33-34) ด้วยเหตุนี้ในธรรมล้ำลึกปัสกา พระเมตตาของพระเจ้าทรงรักษาบาดแผลดั้งเดิมของมนุษยชาติ และหลังไหลไปทั่วสากลจักรวาล พระศาสนจักรซึ่งเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์สากลแห่งความรักของพระเจ้าต่อโลก ยังคงดำเนินพันธกิจของพระเยซูเจ้าต่อไปในประวัติศาสตร์ และได้ส่งเราออกไปในทุกหนทุกแห่ง โดยอาศัยการเป็นประจักษ์พยานความเชื่อของเรา และการประกาศข่าวดี พระเจ้ายังคงแสดงความรักของพระองค์ ด้วยวิธีนี้จะสัมผัสและเปลี่ยนแปลงจิตใจ ความนึกคิด ร่างกาย สังคม และวัฒนธรรมในทุกที่และทุกเวลา

การแพร่ธรรมเป็นการตอบรับการเรียกของพระเจ้าอย่างอิสระและรู้ตัว แต่เราจะสามารถรับรู้การเรียกนี้ได้ต่อเมื่อเรามีความสัมพันธ์ส่วนตัวแห่งความรักกับพระเยซูเจ้าผู้ทรงประทับอยู่ในพระศาสนจักรของพระองค์ ให้เราถามตัวเองว่า เราพร้อมที่จะต้อนรับการประทับอยู่ของพระจิตในชีวิตของเราหรือไม่? พร้อมที่จะฟังเสียงเรียกเพื่อการแพร่ธรรม ไม่ว่าชีวิตของเราจะอยู่ในสถานะของการสมรส หรือชีวิตผู้ได้รับเจิม หรือการเรียกสู่ศาสนบริการการบวชเป็นบาทหลวง หรือในทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน? เราเต็มใจที่จะถูกส่งออกไปทุกเวลาหรือทุกแห่ง เพื่อเป็นประจักษ์พยานชีวิตถึงความเชื่อของเราในพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงเมตตา เพื่อประกาศข่าวดีแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระเยซูคริสตเจ้า เพื่อแบ่งปันชีวิตพระเจ้าของพระจิตโดยการสร้างพระศาสนจักรหรือไม่? เราพร้อมเหมือนกับพระแม่มารีย์ พระมารดาของพระเยซูเจ้า ที่จะรับใช้ตามพระประสงค์ของพระเจ้าอย่างครบถ้วนหรือไม่? (เทียบ ลก. 1: 38) การเปิดกว้างภายในนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อที่จะสามารถตอบรับพระเจ้าได้ว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด” (เทียบ อสย. 6:8) และนี่มิใช่นามธรรม แต่อยู่ในประวัติศาสตร์และชีวิตปัจจุบันของพระศาสนจักร

การเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับเราในช่วงเวลาแห่งการระบาดที่กระจายไปทั่วนี้ ยังหมายถึงความท้าทายต่อพันธกิจของพระศาสนจักรด้วย ความเจ็บป่วย ความทุกข์ ความหวาดกลัว และการแยกจากกันท้าทายเรา ความยากจนของผู้ที่ตายตามลำพัง ผู้ถูกทอดทิ้ง ผู้สูญเสียงานและรายได้ ผู้ไม่มีบ้านและอาหาร สถานการณ์เช่นนี้ท้าทายเรา การถูกบังคับให้รักษาระยะห่างทางสังคมและอยู่แต่ภายในบ้าน เชื้อเชิญเราให้ค้นพบอีกครั้งว่าเราต้องการความสัมพันธ์ทางสังคม เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ในชุมชนของเราที่พระเจ้า นอกเหนือจากการเพิ่มความไม่ไว้วางใจและความเฉยเมยแล้ว สถานการณ์นี้ควรทำให้เราใส่ใจกับวิธีการที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นมากยิ่งขึ้น และการอธิษฐานภาวนาซึ่งพระเจ้าทรงสัมผัสและผลักดันหัวใจของเราทำให้เราเปิดกว้างมากขึ้นต่อความต้องการความรัก ศักดิ์ศรี และเสรีภาพของพี่น้องชายหญิงของเรา รวมถึงความรับผิดชอบของเราที่ต้องเอาใจใส่ดูแลสิ่งสร้างทั้งหมดด้วย ความเป็นไปไม่ได้ของการรวมตัวกันในฐานะพระศาสนจักรเพื่อเฉลิมฉลองพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ ซึ่งทำให้เราได้แบ่งปันประสบการณ์ของชุมชนคริสตชนหลายแห่งที่ไม่สามารถถวายมิสซาทุกวันอาทิตย์ ในทุกสิ่งนี้ คำถามของพระเจ้า : “แล้วเราจะส่งใครไป?” จึงเป็นการถามเราอีกครั้งหนึ่งและทรงรอคอยการตอบรับด้วยความใจกว้างและความน่าเชื่อถือจากเรา “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด” (อสย. 6: 8) พระเจ้ายังทรงมองหาบุคคลที่พระองค์สามารถส่งออกไปในโลกและไปยังชนชาติต่างๆ เพื่อเป็นประจักษ์พยานถึงความรักของพระองค์ การที่พระองค์ทรงช่วยให้พ้นจากบาปและความตาย การที่พระองค์ทรงปลดปล่อยจากความชั่วร้าย (เทียบ มธ. 9: 35-38; ลก. 10: 1-12)

การเฉลิมฉลองวันแพร่ธรรมสากล ยังเป็นโอกาสในการยืนยันอีกครั้งว่าการอธิษฐานภาวนา การไตร่ตรอง และความช่วยเหลือทางด้านวัตถุของการมอบถวายของ

ท่าน เป็นโอกาสอย่างมากที่พวกท่านจะมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันกับพันธกิจของพระเยซู
เจ้าในพระศาสนจักรของพระองค์ ความรักเมตตาที่แสดงออกในการเรียไ้เงินบริจาคที่
กระทำในระหว่างพิธีกรรมวันอาทิตย์ที่สามของเดือนตุลาคม มีวัตถุประสงค์เพื่อ
สนับสนุนงานธรรมทูตที่ดำเนินการในนามของพ่อ โดยสมณองค์กรสนับสนุนงานแพร์
ธรรม (PMS) เพื่อสนองตอบความต้องการทั้งฝ่ายจิตและฝ่ายวัตถุของประชาชน และ
ของพระศาสนจักรท้องถิ่นทั่วโลก เพื่อความรอดพ้นของทุกคน

ขอพระแม่มารีพรหมจารี ดวงดาราแห่งการประกาศพระวรสาร และผู้บรรเทา
ของผู้มีความทุกข์ ทรงเป็นศิษย์ธรรมทูตของพระเยซูเจ้า พระบุตรของพระแม่ โปรดทรง
วอนขอเพื่อเราและทรงอุปถัมภ์คำฐเราตลอดไปด้วยเทอญ

กรุงโรม มหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน

31 พฤษภาคม 2020

วันสมโภชพระจิต

ฟรังซิส

มิสซาประกาศข่าวดีแก่นานาชาติ

เพลงเริ่มพิธี เทียบ สดด. 96:3-4

จงเล่าถึงพระสิริรุ่งโรจน์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าแก่นานาชาติ
จงประกาศกิจการน่าพิศวงของพระองค์แก่บรรดาประชาชาติ
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยิ่งใหญ่
ทรงสมควรได้รับคำสรรเสริญอย่างยิ่ง

บทภาวนาของประธาน

ข้าแต่พระเจ้า
พระองค์ทรงแต่งตั้งพระศาสนจักร
ให้เป็นเครื่องหมายและเครื่องมือนำความรอดพ้นแก่มนุษย์ทุกชาติ
เพื่องานของพระคริสตเจ้าที่ช่วยให้รอดพ้นดำเนินต่อไปจนสิ้นพิภพ
โปรดทรงปลุกจิตใจของผู้มีความเชื่อให้สำนึกยิ่งขึ้นว่าตนได้รับเรียก
มาช่วยมวลมนุษยชาติให้ได้รับความรอดพ้น
เพื่อทุกชาติจะได้รวมเป็นครอบครัวเดียวกัน
เกิดเป็นประชากรใหม่สำหรับพระองค์
ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระเยซูคริสตเจ้า
พระบุตรผู้ทรงจำเริญและครองราชย์
เป็นพระเจ้าหนึ่งเดียวกับพระองค์ และพระจิต ตลอดนิรันดร์

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอิสยาห์

อิสยาห์ 56:1, 6-7

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ “จงรักษาความถูกต้องและปฏิบัติความชอบธรรม เพราะความรอดพ้นของเราเข้ามาใกล้แล้ว และความเที่ยงธรรมของเรากำลังจะถูกเปิดเผย” บรรดาชนต่างชาติยึดมั่นต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อรับใช้พระองค์และรักพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ทุกคนที่รักษาวินัยสัปดาห์โตมิได้ทำให้เป็นมลทินและยึดมั่นพันธสัญญาของเราไว้ เราจะนำเขาไปยังภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา จะทำให้เขามีความยินดีอย่างเต็มเปี่ยมในบ้านของเรา เพื่อการอธิษฐานภาวนา เครื่องเผาบูชาและสักการบูชาของเขาจะเป็นที่โปรดปรานบนแท่นบูชาของเรา เพราะบ้านของเราจะได้ชื่อว่า “บ้านสำหรับประชากรทั้งหลายเพื่อการอธิษฐานภาวนา”

(พระวาจาของพระเจ้า)

สร้อย ข้าแต่พระเจ้า ขอโปรดให้ชนชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์

ขอให้ชนชาติทั้งหลายทราบถึงพระอำนาจที่ทรงช่วยมนุษย์ให้รอดพ้น
(หรือเพลงที่ 45) พระราชาทั้งหลายจะกราบลงไหว้พระองค์ บรรดาประชาชาติจะ
ปรนนิบัติพระองค์

เพลงสดุดี

สดุดี 67:1-2, 3-7

ก. ขอพระเจ้าทรงสำแดงพระเมตตาและประทานพระพรแก่เรา

ขอพระองค์โปรดให้พระพักตร์ฉายแสงมาเหนือเรา

แล้วแผ่นดินจะรู้จักทางของพระองค์

นานาชาติจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงช่วยให้รอดพ้น

- ข. ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ประชาชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์
ขอให้ทุกชาติทุกภาษาสรรเสริญพระองค์
ชนชาติทั้งหลายจงเปรมปรีดีและให้ร้องด้วยความยินดี
เพราะพระองค์ทรงปกครองประชาชาติด้วยความเที่ยงธรรม
และทรงนำชนชาติทั้งหลายบนแผ่นดิน
- ค. ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ประชาชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์
ขอให้ทุกชาติทุกภาษาสรรเสริญพระองค์
แผ่นดินผลิตพืชผล
พระเจ้าของเราทรงอวยพรเรา
ขอพระเจ้าทรงอวยพรเรา
ขอให้ทุกคนทั่วแผ่นดินยำเกรงพระองค์

บทอ่านจากหนังสือกิจการอัครสาวก

กจ 13:46-49

เปาโลและบาร์นาบัสตอบชาวยิวอย่างกล้าหาญว่า “จำเป็นที่เราจะต้องประกาศพระวาจาของพระเจ้าให้ท่านฟังก่อนผู้อื่น แต่เมื่อท่านปฏิเสธไม่ยอมรับ และไม่คิดว่าตนเหมาะสมจะรับชีวิตนิรันดร์ เราจึงหันไปหาคนต่างศาสนา เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้ามีพระบัญชาแก่เราดังนี้ว่า ‘เราแต่งตั้งท่านให้เป็นแสงสว่างส่องนานาชาติ เพื่อท่านจะได้นำความรอดพ้นไปจนสุดปลายแผ่นดิน’ ” เมื่อคนต่างศาสนาได้ยินดังนี้ ก็มีความยินดีและสรรเสริญพระวาจาของพระเจ้า และทุกคนที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้สำหรับชีวิตนิรันดร์ ก็มีความเชื่อ พระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้าแผ่ไปทั่วแคว้นนั้น

(พระวาจาของพระเจ้า)

อัลเลลูยา

มธ 28:19, 20

อัลเลลูยา อัลเลลูยา

ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติ

เราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ

อัลเลลูยา

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

มธ 28:16-20

เวลานั้น บรรดาศิษย์ทั้งสิบเอ็ดคนได้ไปยังแคว้นกาลิลี ถึงภูเขายี่สิบที่พระเยซูเจ้าทรงกำหนดไว้ เมื่อเขาเห็นพระองค์ ก็กราบนมัสการ แต่บางคนยังสงสัยอยู่

พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาใกล้ ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า “พระเจ้าทรงมอบอำนาจ อาชญาสิทธิ์ทั้งหมดในสวรรค์และบนแผ่นดินให้แก่เรา เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขาเดชะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต จงสอนเขาให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราได้ให้แก่ท่าน แล้วจงรู้เถิดว่า เราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ”

(พระวาจาของพระเจ้า)

บทข้าพเจ้าเชื่อ

บทภาวนาของมวลชน

ประธาน

พี่น้องที่รัก ให้เราภาวนาต่อพระเจ้า พระบิดาของเรา ผู้ทรงปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนได้มารู้จักความจริง และได้รับความรอดพ้น ที่พระองค์ทรงประทานให้โดยทางพระเยซูคริสตเจ้า

ผู้นำ

- 1) เพื่อสมเด็จพะสันตะปาปา พระสังฆราช พระสงฆ์ และผู้ทำงานประกาศข่าวดีทุกท่าน จะได้รับพระพรจากพระจิตเจ้าให้มีความร้อนรน ในการนำประจักษ์ตบรูฐในความดูแลไปสู่พระอาณาจักรของพระองค์

(ให้เราภาวนา)

- 2) เพื่อบรรดาธรรมทูต สถาบัน องค์กร และหน่วยงานที่ทำงานประกาศข่าวดีของพระคริสตเจ้า เป็นพิเศษสำหรับบรรดาธรรมทูตที่ทำงานอยู่ในประเทศไทย เพื่อพวกท่านจะได้มีปรีชาญาณและพลังกำลังของพระองค์ ในการนำทุกคนให้มาประสบการณกับพระคริสตเจ้า และรู้จักข่าวดีของพระองค์

(ให้เราภาวนา)

- 3) เพื่อบรรดาเยาวชน และเด็กๆ ให้พวกเขาได้มีความกระตือรือร้นที่จะแบ่งปันข่าวดีของพระคริสตเจ้า และความรักที่พวกเขาได้รับจากพระองค์ ให้กับเพื่อนพี่น้อง ทั้งด้วยวาจาและการเป็นแบบอย่างชีวิต

(ให้เราภาวนา)

- 4) เพื่อบรรดาผู้อพยพ และแรงงานต่างถิ่น แม้จะมีได้อยู่ในแผ่นดินเกิด ขอให้พวกเขาได้รับความบรรเทาใจ และให้พวกเขาตระหนักอยู่เสมอถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อพวกเขาในทุกที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่

(ให้เราภาวนา)

- 5) เพื่อเราแต่ละคน จะได้ตระหนักถึงหน้าที่ที่เราได้รับเมื่อวันรับศีลล้างบาป ได้รับพลังกำลังจากศีลกำลังและหล่อเลี้ยงด้วยศีลมหาสนิท ให้ก้าวเดินตามความเชื่อที่ได้รับเพื่อประกาศถึงองค์พระคริสตเจ้าให้กับทุกคนตามสถานะของตน

(ให้เราภาวนา)

ประธาน

ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงพระเมตตา ขอให้บรรดาบุตรของพระองค์ที่กระจายอยู่ทั่วโลก มีความเชื่อ และเข้าใจอย่างลึกซึ้งมากขึ้นในพระบุตรของพระองค์ และประกาศความจริงนี้แก่นานาชาติ ขอโปรดช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้ถ้อยสัตย์ต่อคำสั่งของพระองค์ และพร้อมที่จะประกาศให้นานาชาติได้มารู้จัก และรับความรอดพ้นที่พระคริสตเจ้าพระบุตรของพระองค์ทรงนำมาให้ตามพระประสงค์ของพระองค์ตลอดไปด้วยเถิด ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

บทภาวนาเตรียมเครื่องบูชา

ข้าแต่พระเจ้า

โปรดทอดพระเนตรพระคริสตเจ้า

ผู้ทรงมอบองค์เพื่อไถ่มวลมนุษยให้รอดพ้น

ขอพระองค์ท่านบันดาลให้พระนามของพระองค์เป็นที่สรรเสริญ

ในชนทุกชาติจากตะวันออกจรดตะวันตก

และมีการถวายสักการบูชาเดียวกัน

แต่พระเดชานุภาพทั่วไปทุกแห่งหน

ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

บทภาวนาหลังรับศีล

ข้าแต่พระเจ้า

ข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับศีลศักดิ์สิทธิ์บังเกิดความรอดพ้นแล้ว

กราบวอนพระองค์โปรดให้ศีลนี้ช่วยให้ความเชื่อแท้จริง

ได้เผยแผ่ทั่วทุกแห่งตลอดไปด้วยเถิด

ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

ไตร่ตรองพระวาจา

“ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด” (อสย. 6:8)

หนังสือประกาศกอิสยาห์เขียนไว้ว่า “แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงขององค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราจะส่งใคร ใครจะไปแทนเรา” ข้าพเจ้าทูลตอบว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด” พระองค์ตรัสว่า “ไปเถิด...” (อสย. 6:8-9) ข้อความก่อนหน้านี้อิสยาห์กล่าวถึงความไม่เหมาะสมมากมายที่จะทำงานของพระเจ้า อย่างไรก็ตามในพระอาณาจักรของพระเจ้า การเรียกมักจะรุนแรงมากกว่าความสามารถในการทำงาน สิ่งที่สำคัญไม่ใช่ทั้งประสบการณ์หรือความชำนาญ แต่เป็นความพร้อมและความสามารถที่จะเรียนรู้ ถ้าเราเตรียมที่จะตอบรับเมื่อพระเจ้าทรงเรียกเรา พระองค์จะทรงนำเราเข้าไปในสถานที่ที่เราไม่สามารถเข้าไปได้เพื่อเข้าใจถึงสิ่งที่ไม่อาจเป็นไปได้ อับราฮัม ยากอบ โยเซฟ เอสเธอร์ โมเสส ซามูเอล ดาวิด และอิสยาห์ ทุกคนมีประสบการณ์เดียวกัน ต่างตอบเหมือนกันว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่” สำหรับเราแล้วจึงไม่จำเป็นเลยที่จะกังวลใจให้เสียเวลา ให้เปลืองพลังงานว่าพระองค์จะส่งเราไปที่ไหน เมื่อทรงเรียกให้เราตอบรับว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่” ขอให้ขึ้นอยู่กับพระองค์ว่าจะทรงนำเราไปในที่ที่พระองค์ทรงปรารถนา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเราที่เปิดรับการเรียกของพระองค์ เณกเช่นเดียวกับหมอ ตำรวจ นักดับเพลิง ที่มีปฏิกิริยาต่อกรณีฉุกเฉินเร่งด่วน ดังนี้ เราเองควรกล้าที่จะตอบรับต่อสิ่งที่พระเจ้าได้ขอจากเรา บางครั้งอาจจะเป็นการที่เราพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้กัน หรืออาจเป็นการเรียกให้เราต้องออกเดินทางออกไปไกลแสนไกลก็เป็นได้ แต่ทั้งหมดนี้เริ่มต้นด้วยการภาวนาอย่างง่าย ๆ “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่” นี่เป็นคำพูดของโมเสสที่พุ่มไม้ไม่ไหม้ไฟ เป็นสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้ตอบในขณะนี้

ในบทพระวรสาร เมื่อพระเยซูทอดพระเนตรดูฝูงชน พระองค์โสมนัสที่ฝูงชนไม่มีผู้ดูแล พระเยซูเจ้าทรงสังเกตเห็นคนที่โศกเศร้า โดดเดี่ยว และความหวังของประชาชนที่มาหาพระองค์ พระองค์เป็นผู้เดียวที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของพวกเขา พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรพวกเขาตั้งฝูงแกะที่ไม่มีคนเลี้ยงและเอาใจใส่ จนกระทั่งการมาถึงของพระองค์ บรรดาผู้นำทางศาสนาในสมัยของพระองค์ไม่ได้สนใจความทุกข์และความต้องการของพวกเขาชาวบ้าน มีธรรมจารย์และพระสงฆ์มากมาย แต่ไร้ซึ่งผู้เลี้ยงแกะ มีผู้นำทางศาสนาที่แสวงหาเกียรติยศในที่สาธารณะ หรือเก้าอี้ของโมเสส แต่ไม่มีคนทำงาน เพราะฉะนั้นพระเยซูเจ้าจึงทรงชี้ให้บรรดาสาวกเห็นถึงปัญหา “ข้าพเจ้าจะเก็บเกี่ยวมีมาก แต่คนงานมีน้อย จงวอนขอเจ้าของนาให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวข้าวของพระองค์เถิด” (มธ. 9:37-38) พระเยซูทรงต้องการอะไร พระองค์ไม่ใช่ต้องการเพียงแค่ผู้เทศน์สอน หรือนักร้องที่ยืน

เด่นอยู่บนเวทีเท่านั้น แต่ต้องการคนงานที่เชื่อฟังเจ้าของนา งานของผู้แพรวพรรณไม่ใช่จำกัดเฉพาะเพียงกลุ่มเล็กๆ เท่านั้น ชายหญิงผู้มีน้ำใจดีทุกคนสามารถที่จะเข้าร่วมพันธกิจนี้ได้ องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องการเราทุกคนทำงานในส่วนองุ่นของพระองค์

พระเยซูทรงต้องการเรา อย่างที่เราเป็น

พระเยซูเจ้าทรงต้องการเราอย่างที่เราเป็น จะได้รับการอบรมทางเทววิทยาหรือไม่ได้รับก็ตาม ก่อนที่จะตรัสแก่นักบุญเปโตรว่า “จงดูแลแกะของเรา” พระองค์ทรงถามเปโตรว่า “ท่านรักเราไหม?” หลังจากที่ได้ยืนยันคำตอบว่า “รักพระเจ้าข้า” พระองค์ทรงไว้วางใจมอบภารกิจดูแลแกะของพระองค์ แล้วอะไรที่พระเยซูคาดหวังจากเรา คือการที่เราจะประกาศอย่างประกาศกอิสยาห์ว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด” เราจะได้เห็นว่าพระเจ้าทรงรวดเร็วถึงเพียงใดที่จะมอบหมายงานให้เรา ถ้าเรารักพระองค์สุดหัวใจอย่างแท้จริง พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นธรรมชาติที่นำสมัย พระองค์ทรงพร้อมที่จะมอบพระองค์เอง แม้จะทำให้พระองค์ทรงทุกข์ทรมานเพียงใดก็ตาม การถูกสับประมาท ความอับอาย หรือแม้แต่ความตาย ที่จริงแล้ว สำหรับพระองค์เป็นสิ่งสำคัญมากที่จะประกาศสันติภาพ และการคืนดีกับพระบิดาให้กับเราผู้ซึ่งห่างเหินจากพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรักเรา ด้วยเหตุนี้จึงทรงยอมถูกตรึงบนไม้กางเขน (อฟ. 2:14-18) ขณะเดียวกันการทำให้หน้าพระทัยพระบิดาสำเร็จก็สำคัญยิ่งสำหรับพระองค์ ซึ่งสิ่งนี้เป็นอาหารฝ่ายจิตหล่อเลี้ยงพระองค์ (ยน. 4:34) ความสำคัญของพระวาจานี้เน้นถึงความสำคัญของคำถามของพระอาจารย์เจ้าที่ว่า “ใครจะเป็นผู้นำสาวของเรา?” พระเจ้าทรงรอคอยคำตอบจากคริสตชนผู้ได้รับศีลล้างบาปทุกคน

พระเจ้าทรงตั้งคำถามนี้เสมอ “เราจะส่งใครไป?” พระองค์ทรงตั้งคำถามนี้กับพวกเราทุกคน ผู้ใดก็ตามเริ่มการเดินทางแห่งความเชื่อจะสามารถได้ยินเสียงเรียกนี้ แล้วเราจะตอบเสียงเรียกของพระองค์อย่างไร เศรษฐีหนุ่ม (มธ.19:16-22) ได้ฟังคำตอบจากพระเยซู เขาได้จากไปด้วยความทุกข์ เราจะต้องเลือกแล้ว ซึ่งมีอยู่ 2 ทาง จากไปด้วยความเศร้า หรือมีความสุข และพร้อมที่จะอุทิศตัว “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ พระเจ้าข้า โปรดส่งข้าพเจ้าไป โปรดใช้ข้าพเจ้า แล้วเราจะไม่วันเสียใจเลย สำหรับผู้ใดก็ตามที่เลือกทางนี้ และดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยาน พี่น้องชายหญิงที่รัก หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกคนจะประกาศอย่างชื่นชมยินดีว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี่ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด” ยิ่งไปกว่านี้จะไม่มีการโดดเดี่ยวในพันธกิจแห่งรักนี้เลย